

Teplické kolonády

objekt č. 46 | Teplice

Kolonáda je symbolem lázní: vnímáme ji jako místo klidných procházek, konverzací, ukusování kulatých oplatek a popíjení léčivé vody. Samotné slovo kolonáda se přitom odvozuje z italského *columna*, tedy sloup. Kolonádou proto můžeme označit jakoukoli krytou chodbu se sloupořadím a rovným kladím. Pochopitelně ani v Teplicích, svého času proslulých evropských lázních, nesměla kolonáda chybět.

Dřevěné kolonády kdysi přiléhaly k několika lázeňským budovám, např. k Panskému domu na Lázeňském náměstí nebo k Císařským lázním. První zděná kolonáda vznikla v prostoru za současným divadlem v roce 1835 z podnětu rodiny Clary-Aldringenů. Sloužila bezmála sto let; v roce 1930 ji koupilo město a stavba byla pro špatný technický stav rok nato zbořena.

V 70. letech 20. století vznikla plošnou demolicí ve středu města volná plocha, určená pro zcela novou lázeňskou promenádu. Autory urbanistického návrhu byli architekti Martin Rajniš a Michal Brix. Jejich koncept nebyl nikdy zcela naplněn; v roce 1986 byla dokončena alespoň skleněná kolonáda u Domu kultury. Jejimi autory jsou Otakar Binar a Lidmila Švarcová z libereckého atelieru SIAL. V roce 1990 podle jejich dalších předloh vznikly dvě drátěné kolonády. Ta za divadlem kopíruje půdorys původní zděné stavby. Přestože se jedná o jiný objekt, dodnes se dodržuje podmínka obsažená ve smlouvě s Alfonsem Clary-Aldringenem z roku 1930 – nekonají se tu žádné kulturní akce, což se dodržuje i během slavnostních zahájení lázeňské sezóny.

Na rozdíl od Karlových Varů nebo jiných letovisek se lázeňská kúra neprovádí pitím léčivého pramene. Přestože byly v tomto směru činěny mnohé pokusy, vždycky skončily neúspěchem. Smyslem teplických kolonád proto není nabídnout korzo spojené s popíjením, ale klidnou relaxací. Zda je to relaxace hodnotná, se v parku za divadlem a domem kultury můžete přesvědčit sami.